

Szimónidész epigrammái

Az íj

Itt ez az íj könnyes harcból szabadulva pihenget
Athéné-templom isteni húse alatt.
Gyakran idéz csataordítást, küzdelmes időket:
perzsa lovas-vérben mosta serény nyilait.

(AP 6, 2)

A dárda

Dárda, panomphaiéi Zeusznak légy te ajándék,
és e nagy oszlopnak dőlve pihend ki magad:
már a hegyed megtompult jócskán, régi darab vagy.
Ó, hogy röppentél egykor a harc mezején!

(AP 6, 52)

Egy hálaajándék felirata

Szószosz meg Szószó adják ezt áldozatukként:
Szószosz mert túlélte, Szószó mert Szószosza megjött.

(AP 6, 216)

A thermopüli csata hősei

Háromszázezer ellen küzdött hősi csatában
itt Peloponnészosz négyezer embere meg.

(AP, 7, 248)

A spártai hősök sírverse

Menj, idegen, tudják meg Spárta lakói: a törvényt
megtartottuk, bár hadseregünk elesett.

(AP, 7, 249)

A korinthosziak sírverse Szalamisznál

Itt fekszünk holtan: Hellászért folyt ki a vérünk,
mély szakadék szélén állt meginogva hazánk.

(AP, 7, 250)

Kóoroszlán Leonídász sírján

Állataink közt én, a legelső, őrzöm e testet.
Első volt ő is hős katonái között.

(AP 7, 344)

A hősi halottak emléke

Hellászt el sose múló hírnévvel koszorúzták,
bár a halál kormos fellege nyert diadalt,
halva se haltak meg, holtukban is élnek: erényük
Hádész mélyéből megszabadulva ragyog.

(AP 7, 251)

A kereskedő sírja

Krétai Gortüszből Brotakhosz vagyok én s ez a sírom.
Végső üzletemet itt kötöm: én s a halál.

(7, 254)

Püthónax sírja

Püthónax tetemét s testvérét rejti a föld el:
szét sose nyílt bimbók voltak a sors mezején.
Ezt Megarisztosz emelte, az apjuk, örök kegyeletként,
így örvend nékik még a halálban is ő.

(AP 7, 300)

Haláli nász

Gorgipposz vagyok én: násztermet még sose láttam,
széphaju Perszephoné vár. Ki te sem kerülöd!

(AP 7, 507b)

A Khalkidikénél elesett athéniak emlékére

Dirphisz lejtőin haltunk meg a harcban, a sírunk
Euríposz mellett hirdeti érdemeink.
És jogosan, mert ifjúságunk szirma lehullott,
harci halálfelhő lepte be fényes egünk.

(AP 16, 26)

A halálról

Örvend most Theodórosz, hogy meghaltam. Más meg azért lesz
víg, mert ő halt meg. Jaj, de vidám a halál!

(AP 10, 105)

Csehy Zoltán
fordításai